Wykorzystanie sztucznej inteligencji (ChatGPT) w przygotowaniu wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Unii Europejskiej: użyteczność, zaufanie i wpływ na efektywność pracy projektowej

Emilia Lubińska

Państwowa Akademia Nauk Stosowanych im. I. Mościckiego w Ciechanowie

e-mail: emilia.lubinska@pansim.edu.pl

DOI: 10.65731/az-2026-0032

Streszczenie

Przedmiotem niniejszego opracowania jest analiza sposobów wykorzystania narzędzia generatywnej sztucznej inteligencji w procesie przygotowywania wniosków o dofinansowanie oraz ocena jego wpływu na efektywność pracy, liczbę korekt, poczucie kontroli nad procesem i poziom zaufania użytkowników. Problematyka badawcza koncentruje się na zrozumieniu, w jaki sposób narzędzia AI wspierają zadania wymagające wysokiej precyzji merytorycznej oraz jak użytkownicy postrzegają ryzyko i korzyści związane z ich stosowaniem. Celem badania było określenie, jakie czynniki wpływają na akceptację ChatGPT w środowisku projektowym, jakie elementy pracy ulegają poprawie dzięki wykorzystaniu narzędzia oraz jakie postawy wobec generatywnej AI dominują wśród w wyniku osób przygotowujących wnioski. Zakres badania obejmował użytkowników przygotowujących wnioski o dofinansowanie projektów ze środków Unii Europejskiej. Wyniki badania wskazują, że ChatGPT znacząco zwiększa efektywność pracy, skraca czas przygotowania dokumentów oraz zmniejsza liczbę poprawek. Postrzegana użyteczność i wpływ na organizację pracy okazały się najsilniejszymi predyktorami gotowości do rekomendowania narzędzia. Zaufanie do generatywnej AI ma charakter dwuwymiarowy i obejmuje zarówno ocenę poprawności treści, jak i poczucie bezpieczeństwa instytucjonalnego. Kompetencje cyfrowe istotnie wzmacniają zaufanie i pozytywne postawy, natomiast doświadczenie projektowe zwiększa ostrożność, nie obniżając akceptacji narzędzia. Na podstawie zależności statystycznych osób wnioskujących o dofinansowanie wyodrębniono cztery typy użytkowników: entuzjastów AI, ekspertów ostrożnych, sceptyków pragmatycznych oraz użytkowników niepewnych.

Słowa kluczowe

wsparcie tworzenia dokumentacji, percepcja ryzyka technologicznego, zaufanie technologiczne, generatywne modele językowe, zachowania użytkowników, projekty a AI,

Wstęp

Rozwój narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji (AI) zmienia sposób pracy w wielu obszarach, w tym także w obszarze nauki. AI wspomaga pracę z tekstem, analizę informacji i zbiorów baz danych oraz planowanie działań [Chodak i Filipek, 2025, s. 5]. Modele związane z AI, w tym ChatGPT osiągnęły wysoki poziom zaawansowania, który pozwala wspierać człowieka w tworzeniu treści, rozwiązywaniu problemów, podsumowaniu dokumentów czy generowaniu możliwych rozwiązań. Najnowsze modele, takie jak GPT-4, wyspecjalizowane zostały do tworzenia spójnych tekstów, wypowiedzi, rozumienia kontekstu oraz adaptacji do stylu użytkownika [Radford i in., 2021, s. 11].

Sztuczna inteligencja rozszerza swój zasięg użyteczności, towarzysząc człowiekowi w wielu sferach życia. Narzędzia AI stają się pomocne w pracach biurowych, edukacyjnych, medycznych, społecznych a także w codziennym życiu domowym. W obszarze nauki wskazuje się zarówno na korzyści, takie jak poprawa efektywności pracy, zwiększenie dostępności wsparcia pisarskiego jak i na wyzwania związane z zaufaniem, ryzykiem błędów oraz koniecznością weryfikacji treści [Li i in., 2024, s. 11]. Podobne wnioski pojawiają się w badaniach dotyczących administracji publicznej, gdzie sztuczna inteligencja postrzegana jest jako narzędzie mogące usprawnić procesy biurowe, decyzyjne i analityczne, podkreślając wymóg ograniczonego zaufania, odpowiedzialnego i bezpiecznego wdrożenia [Qian i in., 2018, s. 8]. Wspiera również procesy projektowe, w tym tworzenie planu, budżetu, analizę ryzyka, realizację projektu i sprawozdawanie [Taylor, 2022, s. 46]. Powszechność użytkowania narzędzi sztucznej inteligencji powoduje coraz to większe zainteresowanie jej wykorzystaniem również w pracy z tekstem, tj. pisanie i redagowanie treści [Czerski, 2023, s. 59; Ławreszuk i Szydło, 2025]. Chat GPT, rozumiany jako różne modele transformatorów generatywnych, może nie tylko ułatwiać generowanie treści, poprawiać organizację tekstu i spójność ale także wyłapywać błędy pisarskie [Piętka, 2024, 157].

Mimo rosnącej liczby opracowań dotyczących zastosowań sztucznej inteligencji, nie ma wielu badań analizujących jej wykorzystanie w przygotowywaniu wniosków o dofinansowanie. Obszar ten wymaga zarówno precyzyjnego języka, ale także znajomości procedur, regulaminów, wytycznych, planowania oraz logiki projektowej. Narzędzia te, jako wsparcie procesu pracy, są coraz częściej wykorzystywane przez osoby tworzące wnioski. Częściową luką badawczą jest kwestia wpływu ChatGPT na proces wnioskowania i ocenę użyteczności według osób tworzących wnioski o dofinansowanie.

Celem niniejszego opracowania jest analiza sposobu wykorzystania ChatGPT przez osoby przygotowujące wnioski o dofinansowanie oraz jego wpływu na efektywność pracy, liczbę poprawek, poczucie kontroli nad procesem. Analizie poddano również poziom zaufania użytkownika do narzędzi generatywnej AI.

1. Przegląd literatury

1.1. AI w administracji

Podstawą sztucznej inteligencji są algorytmy operujące na dużych zbiorach danych, zdolne do ich analizy, identyfikowania wzorców, formułowania wniosków oraz adaptacyjnego uczenia się. Ewolucja technologiczna, zapoczątkowana dzięki AI, została stworzona by wzmocnić i wspomagać wiele działań wykonywanych przez człowieka. Proces wprowadzania technologii w sektorze publicznym jest jednak znacznie wolniejsze niż w sektorze prywatnym [Blicharz i Zacharko, 2024, s.352]. Związane jest to głównie z celowością pracy administracji publicznej, jego rolą i wartościami. W odróżnieniu od prywatnych przedsiębiorstw, instytucje publiczne nie są stworzone do maksymalizacji zysku. Jej głównym celem jest służba społeczeństwu [Blicharz i Zacharko, 2018, s. 352]. Z tego powodu proces wdrażania innowacji technologicznych jest w niej z natury bardziej ostrożny i obarczony dodatkowymi wymogami formalnymi. To zaś sprawia, że choć potencjał AI w administracji jest ogromny, jego wykorzystanie rozwija się stopniowo i selektywnie [Drab-Kurowska i Kuściński, 2024, s. 237]. Mimo to w literaturze wskazuje się kilka kluczowych obszarów, w których AI może wspierać instytucje publiczne [Alvarenga i in., 2020, s. 21]. Zakres tych prac przedstawiono w tabeli 1.

Tab. 1. Zakres prac generatywnej sztucznej inteligencji w kluczowych obszarach wsparcia instytucji publicznych

Obszar wsparcia	Przykłady prac
Podejmowanie decyzji	Analiza zbiorów danych i generowanie wniosków na ich podstawie,
Automatyzacja procesów biurowych	Przygotowywanie dokumentów, obsługa korespondencji, generowanie raportów/protokołów, analiza wniosków,
Zarządzanie wiedzą	Streszczanie aktów prawnych w sposób zrozumiały, porządkowanie dokumentacji, tworzenie checklist, wyszukiwanie informacji
Komunikacja	Różne kanały komunikacji z petentami tj. inteligentne formularze, chatboty, systemy informacji

Źródło: opracowanie na podstawie [Alvarenga i in., 2020, s. 21].

Wdrażanie AI w administracji związane jest z wyzwaniami, tj. konieczność zapewnienia ochrony danych osobowych i zgodności z prawodawstwem, potrzebę weryfikacji treści i zachowania kontroli nad procesami, brak jednolitych wytycznych dotyczących korzystania z narzędzi generatywnych, ryzyko błędów generowanych przez modele językowe, obaw pracowników dotyczących odpowiedzialności za decyzje wspierane przez AI, niskiego poziomu kompetencji cyfrowych w części instytucji publicznych [Biga i in., 2025, s. 33].

Sektor publiczny znajduje się w fazie adaptacji – korzysta z narzędzi AI tam, gdzie jest to bezpieczne, ale jednocześnie zachowuje tradycyjne procedury i mechanizmy nadzoru. Narzędzia generatywnej inteligencji są stosowane jako pomoc, zachowując ograniczone zaufanie. AI wspiera pracowników w analizie informacji, tworzeniu dokumentów czy komunikacji, ale nie zastępują ich w podejmowaniu decyzji [Muzyczka, 2025, s. 82].

1.2. AI w edukacji

Sztuczna inteligencja stała się także jednym z kluczowych czynników transformujących współczesną edukację. Badania wskazują, że AI wspiera procesy nauczania i uczenia się poprzez personalizację ścieżek edukacyjnych oraz wspomaganie nauczycieli. Potrafi wykonywać zadania poznawcze typowe dla człowieka, takie jak rozwiązywanie problemów, uczenie się czy podejmowanie decyzji, co czyni ją narzędziem o dużym potencjale w środowisku edukacyjnym [Lehong iIkseon, 2024, s. 323; Nieścior i in., 2024]. Systematyczne przeglądy badań pokazują, że AI wpływa na nauczanie na wielu poziomach, co jest widoczne w poniższej tabeli.

Tab. 2. Wpływ AI na proces edukacji

Zakres wsparcia AI	Szczegółowe prace
Partner dydaktyczny	Partner instruktażowy
	Partner ewaluacyjny
	Partner decyzyjny
Personalizacja nauczania	Dostosowanie treści do indywidualnych potrzeb
	Analiza postępów nauczania
	Tworzenie zindywidualizowanych materiałów dydaktycznych
Automatyzacja pracy nauczyciela	Sprawdzanie prac
	Analiza danych edukacyjnych
	Generowanie tekstów
	Przygotowanie materiałów dydaktycznych

Źródło: opracowanie na podstawie [Lehong iIkseon, 2024, s. 323].

Narzędzia oparte na AI pełnią rolę nie tylko wsparcia technicznego, lecz także partnera dydaktycznego, który towarzyszyć może zarówno nauczycielom jak i uczniom na różnych etapach procesu edukacyjnego. Wpływa ona na edukację poprzez automatyzację zadań administracyjnych, jak i poprzez personalizację nauczania, umożliwiając dostosowanie treści do indywidualnych potrzeb uczących się [Garzón i in., 2025, s. 3].

AI w obszarze edukacji znajduje swoje zastosowanie przede wszystkim w indywidualizacji procesu kształcenia. Systemy oparte na uczeniu maszynowym analizują postępy uczniów, wykrywają ich mocne i słabe strony, a w kolejnym kroku proponują materiały i zadania dostosowane do ich poziomu. Zwiększa to motywację uczniów, poprawia wyniki edukacyjne i pozwala efektywne wykorzystanie czasu podczas nauki. Jednocześnie narzędzie te wspiera nauczycieli w podejmowaniu decyzji dotyczących wyboru metod nauczania i tempa pracy [Kuruliszwili, 2025, s. 53].

Nauczyciele korzystają z narzędzi umożliwiających automatyczne generowanie testów, sprawdzanie prac czy przygotowywanie materiałów dydaktycznych. Dzięki temu mogą skupić się na działaniach wymagających kompetencji społecznych i eksperckich, takich jak indywidualna praca z uczniem, rozwijanie kompetencji miękkich czy budowanie relacji. Sztuczna inteligencja nie zastępuje roli nauczyciela, lecz odciąża go od zadań powtarzalnych, umożliwiając bardziej efektywne wykorzystanie czasu pracy [Goralski i Górniak-Kocikowska, 2019, s. 156]. Wpływa to również na sposób pracy z tekstem. Modele językowe mogą uczestniczyć w streszczaniu materiałów, wyjaśnianiu pojęć, generowaniu przykładów, przygotowywaniu konspektów zajęć [Kuruliszwili, 2025, 53]. Nauczyciele obawiają się jednak utraty kontroli nad procesem nauczania, negatywnych stron długiego korzystania z technologii i kwestii etycznych [Chmielewska i in., 2024, s. 82].

Bezpośrednio jest to powiązane z problematyką niniejszego badania, ponieważ użytkownicy przygotowujący wnioski o dofinansowanie wykonują zadania o podobnym charakterze: wymagające przetwarzania dużej liczby informacji, syntezy treści, tworzenia tekstów oraz podejmowania decyzji pod presją czasu. W obu kontekstach AI pełni funkcję narzędzia wspomagającego pracę intelektualną w której precyzja, poprawność i zgodność z regulaminami odgrywają kluczową rolę.

1.3. AI jako narzędzie wspierające pisanie

Modele językowe odbiły też swoje piętno podczas pracy z tekstem. Autorzy są wspierani przez algorytmy już w procesie koncepcyjnym, wykazując biegłość podczas organizacji opracowań, generowaniu spójnych treści oraz redakcji tekstów

naukowych [Alexander i in., 2023, s. 28-29]. Zwiększa efektywność autorów wpływając na czas pisania, zmniejszenie ilości błędów ortograficznych i interpunkcyjnych, wspierając w bogactwie leksykalnym i argumentacyjnym [Musiał, 2024, s. 46-47]. Ułatwia początek drogi w karierze pisarskiej, podpowiadając strukturę opracowania, analizując strukturę i jakość pracy [Nalasowski, 2023, s. 171].

Jednak jak w pozostałych obszarach, stosowanie sztucznej inteligencji posiada też swoje negatywne strony. Podnoszone są argumenty ograniczenia kreatywności, braku myślenia krytycznego i oryginalności. Nadmierne poleganie na chatbocie powoduje zmniejszenie metapoznawczego zaangażowania w proces pisarski [Hendykowski, 2024, s. 409]. Stając naprzeciw tym wyzwaniom Stowarzyszenie Wydawców Szkół Wyższych opracowało rekomendacje stosowania AI w pisaniu prac naukowych, gdzie podkreślają iż każdy autor powinien mieć świadomość ograniczeń chatbotów tj. luki wiedzy, błędy i stronniczość [Adamczak i in., 2024, s. 65].

Podobnie sytuacja przedstawia się w procesie pisania wniosków o dofinansowanie projektów. Narzędzie AI potrafi być kompanem podczas tworzenia wniosku w oparciu o regulaminy konkursu i kryteria wyboru projektu. Dostarczając link do konkursu, załączniki i instrukcje wypełniania wniosku o dofinansowanie a także dane o jednostce wnioskującej potrafi stworzyć zarys projektu, a nawet wspólnie dyskutując, cały wniosek. Pozostaje pytanie czy jest to pomocne i rzetelne narzędzie w tym zakresie? Czy wnioskujący mogą opierać się na informacjach zaczerpniętych od AI i jak wykorzystanie to jest efektywne?

2. Metodyka badań

Opracowanie zawiera analizę wpływu generatywnej sztucznej inteligencji na różne pola życia, skupiając się w badaniu przede wszystkim na udziale w procesie wnioskowania o dofinansowania różnych instytucji. W ramach badania zaplanowano badanie ankietowe (kwestionariusze online) wśród osób biorących udział w staraniach się o dofinansowanie swoich działalności z różnych instytucji. Ankiety zostały rozesłane po zespołach projektowych uczelni wyższych, rozdysponowane na fora i grupy dotyczące wnioskowania o dofinansowanie. Grupą docelową byli interesariusze dofinansowań z obszarów organizacji pozarządowych (NGO), uczelni wyższych, jednostek samorządu terytorialnego oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Ankieta obejmowała pytania zamknięte, co pozwoliło na zebranie danych ilościowych oraz jakościowych dotyczących praktyk, ocen i postaw respondentów wobec narzędzi AI.

Kwestionariusz składał się z kilku bloków tematycznych. Pierwszy dotyczył doświadczenia respondentów w przygotowywaniu wniosków o dofinansowanie oraz sektora dla którego wnioskują najczęściej. Kolejna część obejmowała pytania dotyczące poziomu znajomości narzędzi AI oraz zakresu ich wykorzystania podczas tworzenia dokumentacji projektowej. Respondenci byli proszeni o wskazanie, czy korzystali z ChatGPT, w jakich obszarach narzędzie okazało się pomocne oraz jak oceniają jego użyteczność w skali od 1 do 5 gdzie 1 to brak użyteczności 5 bardzo wysoka użyteczność. W dalszej części ankiety znalazły się pytania dotyczące wpływu ChatGPT na czas przygotowania wniosków, liczbę poprawek wymaganych przez biura projektów oraz na proces planowania działań projektowych. Osobny blok pytań dotyczył kwestii zaufania do narzędzi AI oraz gotowości do rekomendowania ChatGPT innym osobom piszącym wnioski.

Przeprowadzenie ankiety umożliwiło opisanie skali stosowania narzędzi AI w procesach projektowych, lecz także zrozumienie postaw i obaw użytkowników. W prezentowanym badaniu wykorzystano takie narzędzia jak statystyka opisowa dostarczonych danych, porównanie zależności, analizę tematyczna odpowiedzi, a także modele regresji, przyjmując poziom istotności $\alpha = 0{,}05$.

3. Wyniki badań

Łącznie w badaniu uczestniczyło 67 osób, Choć próba nie ma charakteru reprezentatywnego, jej wielkość i zróżnicowanie pozwalają na sformułowanie wniosków eksploracyjnych dotyczących praktyk i postaw wobec narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji. Badanie ma charakter wstępny i może stanowić podstawę do dalszych analiz prowadzonych na większej próbie oraz w bardziej wyspecjalizowanych grupach użytkowników wraz z uszczegółowieniem analizy. W badaniu wzięły udział osoby o zróżnicowanym poziomie doświadczenia w przygotowywaniu wniosków o dofinansowanie. Większość respondentów to osoby posiadające już doświadczenie w tej dziedzinie – rozkład doświadczenia obrazuje wykres nr 1. Najliczniejszą grupę stanowili respondenci posiadający 6–10 przygotowanych wniosków – 37%, a także osoby z doświadczeniem we wnioskowaniu powyżej 10 wniosków (29%). Bardzo duża grupę stanowili również uczestnicy, którzy przygotowali od 3 do 5 wniosków (25%), natomiast najmniej liczną grupę stanowiły osoby początkujące (1–2 wnioski lub brak doświadczenia). Struktura próby wskazuje, że większość respondentów to osoby aktywnie i regularnie zaangażowane w procesy projektowe, co zwiększa wiarygodność uzyskanych danych dotyczących praktycznego wykorzystania narzędzi AI.

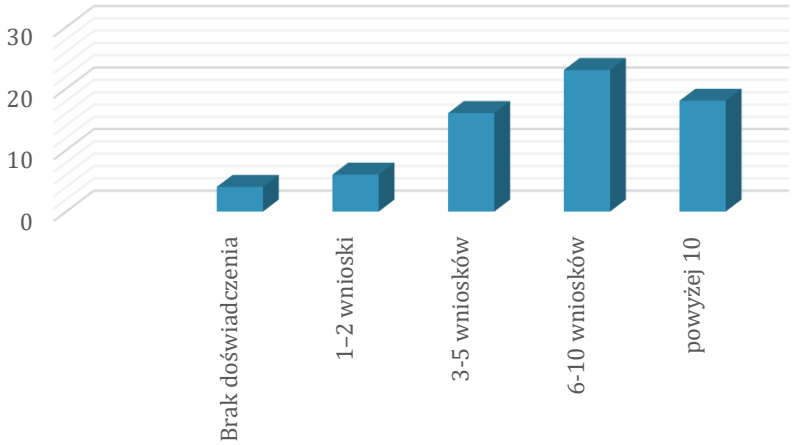

Rys. 1. Doświadczenie respondentów dotyczące złożenia wniosków o dofinansowanie

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego.

W pierwszej części badania, aby zebrać jak najwięcej informacji różnicujących, zostało zadane pytanie również o instytucje, którą ankietowani reprezentują najczęściej biorąc udział w składaniu wniosków o dofinansowanie – wykres 2. Wyniki badania pokazują, że odpowiedzi zostały uzyskane z różnorodnych sektorów i ich udział ma podobny rozkład. Największą grupę stanowili osoby reprezentujące uczelnie wyższe, co odzwierciedla rosnące zainteresowanie narzędziami AI w środowisku akademickim. Kolejne liczebnie grupy to przedstawiciele NGO**,** firm prywatnych oraz jednostek samorządu terytorialnego. Obecność respondentów z różnych sektorów (w tym MŚP, dużych przedsiębiorstw i jednoosobowych działalności gospodarczych) pozwala na analizę zjawiska w szerokim kontekście instytucjonalnym.

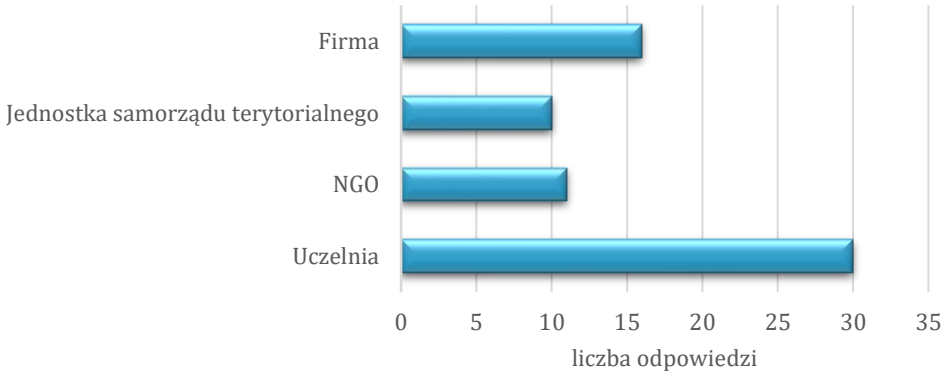

Rys. 2. Sektor pracy respondentów

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego.

Poproszono ankietowanych o samoocenę wiedzy na temat narzędzi AI (w tym w szczególności ChatGPT). Dominowała odpowiedź: średnia znajomość (47%). W celu dokonania szczegółowej analizy wykorzystania narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji w badaniu ankietowym skupiono się na osobach, które miały już styczność z pracą na tym narzędziu. Spośród 67 badanych, ponad 77% korzysta z ChatGPT podczas pracy nad wnioskami o dofinansowanie. W dalszej części badania skupiono się właśnie na tej grupie docelowej, aby dokładnie dowiedzieć się w jakich obszarach AI jest największym wsparciem. Analiza odpowiedzi wskazuje, że ChatGPT jest wykorzystywany przede wszystkim w obszarach wymagających pracy z tekstem oraz analizy dokumentów. Rzadziej wskazywano na wykorzystanie ChatGPT do tworzenia harmonogramów (7%) czy budżetów (11%), co może wynikać z bardziej technicznego charakteru tych elementów oraz konieczności zachowania zgodności z wytycznymi instytucji finansujących. Dane te pokazują, że ChatGPT pełni przede wszystkim funkcję asystenta pisarskiego i analitycznego, używanego w obszarach wymagających generowania treści, porządkowania informacji oraz interpretacji dokumentów.

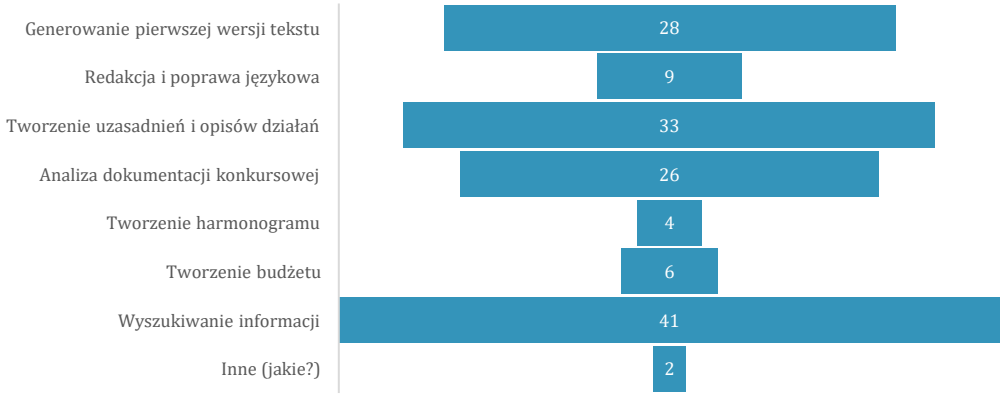

Rys. 3. Obszary wparcia AI podczas pracy nad wnioskiem o dofinansowanie

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego.

3.1. Ocena użyteczności AI podczas wnioskowania o dofinansowanie

Użyteczność ChatGPT została oceniona w skali od 1 do 5 w kilku wymiarach, obejmujących m.in.. ogólną pomoc w pisaniu wniosków, skrócenie czasu pracy, uporządkowanie struktury dokumentu, poprawę spójności tekstu oraz ułatwienie tworzenia uzasadnień i opisów działań. Ocena 1 oznaczała brak użyteczności, a 5 – bardzo wysoką użyteczność. Wyniki pozwalają wysnuć wniosek, że narzędzie jest postrzegane jako wartościowe wsparcie w pracy projektowej, szczególnie w obszarach związanych z pisaniem i organizacją treści – wykres 4.

Najwyżej ocenianym aspektem była ogólna użyteczność ChatGPT w procesie pisania wniosków. Większość respondentów (63%) przyznała najwyższe oceny temu aspektowi. Brak ocen skrajnie niskich sugeruje, że nawet osoby mniej zaawansowane technologicznie dostrzegają korzyści wynikające z wykorzystania AI. Wysoko oceniono wpływ ChatGPT na skrócenie czasu przygotowania wniosku oraz tworzenie uzasadnień i opisów działań. Najczęściej wybierane były oceny 3, 4 i 5, a więc narzędzie przyczynia się do zwiększenia efektywności pracy, choć w różnym stopniu w zależności od doświadczenia i sposobu korzystania z AI. Istotnym elementem oceny była zdolność ChatGPT do uporządkowania struktury wniosku. W tym obszarze głosy były zróżnicowane, skąd można dojść do wniosku że narzędzie jest pomocne, ale jego skuteczność zależy od umiejętności użytkownika w formułowaniu poleceń oraz od stopnia złożoności projektu. Respondenci

wskazywali, że ChatGPT ułatwia organizację treści, jednak wymaga precyzyjnych instrukcji i weryfikacji. Podobna sytuacja miała miejsce w pytaniu o ocenę poprawy spójności i przejrzystości tekstu. Odpowiedzi były na podobnym poziomie w każdej z możliwych ocen.

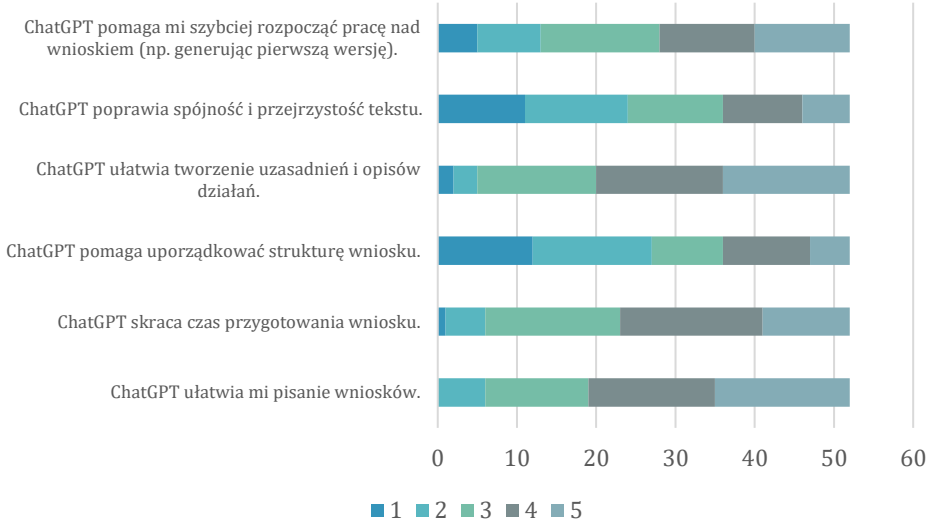

Rys. 4. Ocena użyteczności ChataGPT podczas tworzenia wniosku o dofinansowanie

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego.

Ostatnim analizowanym aspektem był wpływ ChatGPT na rozpoczęcie pracy nad wnioskiem, zwłaszcza poprzez generowanie pierwszej wersji tekstu. W tym obszarze dominowały oceny powyżej 3. Potwierdza to fakt, że narzędzie jest szczególnie pomocne na wczesnych etapach pracy projektowej, kiedy konieczne jest szybkie zebranie i uporządkowanie podstawowych informacji.

W kolejnej części badania skupiono uwagę na oddziaływanie pracy z AI na liczbę poprawek wymaganych przez oceniających lub biura projektów. Odpowiedzi na pytanie „Czy liczba poprawek wymaganych przez biuro projektów zmniejszyła się dzięki ChatGPT? były kategoryczne (Tak/Nie/Bez zmian/Nie wiem) – wykres 5.

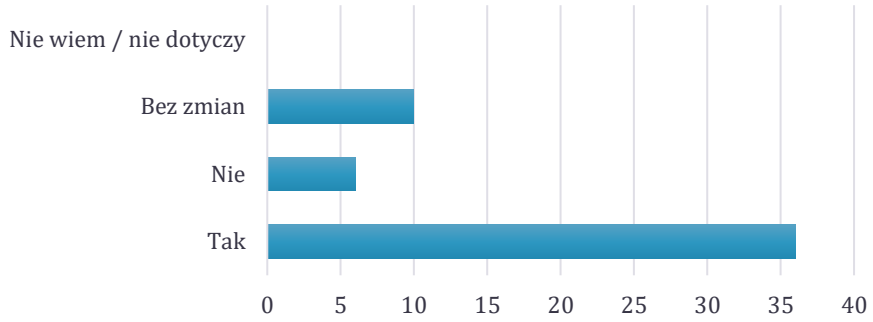

Rys. 5. Ocena wpływu ChatGPT na ograniczenie liczby poprawek zgłaszanych do wniosków o dofinansowanie

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego.

Rozkład odpowiedzi w tym zakresie jest asymetryczny, przesunięty w stronę kategorii pozytywnej („Tak"), ale z wyraźną obecnością odpowiedzi neutralnych i negatywnych. Badane narzędzie ma zdecydowanie pozytywny wpływ na zmniejszenie liczby poprawek. Warto zauważyć, że osoby o wyższej znajomości AI częściej wskazywały na zmniejszenie liczby poprawek. Sugeruje to, że kompetencje cyfrowe są moderatorem efektu.

3.2. Zaufanie do narzędzi AI

Zaufanie do narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji jest jednym z kluczowych czynników warunkujących ich akceptację i sposób wykorzystania w pracy projektowej. W badaniu uwzględniono pięć wymiarów zaufania, obejmujących zarówno przekonania pozytywne (np. bezpieczeństwo narzędzia), jak i obawy (np. ryzyko błędów). Analiza tych wymiarów pozwala utworzyć profil zaufania, który odzwierciedla sposób, w jaki respondenci postrzegają ChatGPT jako narzędzie wspierające przygotowywanie wniosków o dofinansowanie.

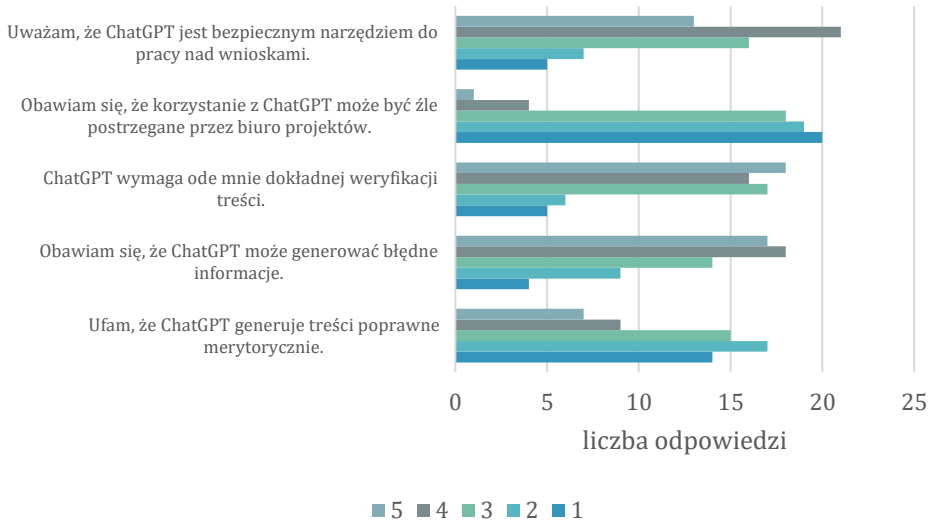

Rys. 6. Zaufanie grupy docelowej do narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego.

Średnia ocena przekonania, że ChatGPT generuje treści poprawne merytorycznie, wyniosła 2,48, a mediana 2, co wskazuje na wyraźnie ostrożne podejście. Respondenci nie traktują narzędzia jako źródła wiedzy eksperckiej, lecz raczej jako generator tekstu, który wymaga dalszej obróbki. Odchylenie standardowe na poziomie 1,22 sugeruje umiarkowane zróżnicowanie opinii, jednak dominują postawy sceptyczne. Najwyższą średnią w całym bloku zaufania uzyskało stwierdzenie dotyczące obawy przed generowaniem błędnych informacji (3,66**,** mediana 4). Respondenci wykazują wysoką świadomość ograniczeń technologii i potencjalnych konsekwencji błędów w dokumentacji projektowej. Użytkownicy postrzegają ChatGPT jako narzędzie pomocnicze, ale nie w pełni wiarygodne pod względem merytorycznym. Podobnie wysokie wartości uzyskało stwierdzenie dotyczące konieczności dokładnej weryfikacji treści generowanych przez ChatGPT. Respondenci traktują weryfikację jako nieodłączny element pracy z narzędziem. W praktyce oznacza to, że ChatGPT nie zastępuje pracy eksperckiej, lecz ją wspiera, wymagając jednocześnie aktywnego nadzoru użytkownika. Grupa docelowa nie postrzega korzystania z narzędzi AI jako praktyki ryzykownej społecznie czy instytucjonalnie. Stwierdzenie dotyczące bezpieczeństwa narzędzia uzyskało średnią 3,42 i medianę 4, co wskazuje na umiarkowanie pozytywne postawy. Uznać można zatem, że ChatGPT uważany jest za narzędzie generalnie bezpieczne, choć nie

bezwarunkowo. Odchylenie standardowe 1,14 sugeruje, że opinie są zróżnicowane, ale dominują postawy umiarkowanie ufne.

Zestawienie wszystkich pięciu wymiarów pozwala odtworzyć charakterystyczny profil zaufania, który można określić jako ostrożny pragmatyzm. Taki profil jest typowy dla środowisk, w których odpowiedzialność za treść jest wysoka, a błędy mogą mieć konsekwencje formalne lub finansowe. Respondenci korzystają z nowego narzędzia chętnie, ale z zachowaniem kontroli i krytycznego dystansu.

Gotowość do polecenia narzędzia jest jedną z najważniejszych miar akceptacji technologii. W badaniach nad wdrażaniem innowacji traktuje się ją jako syntetyczny wskaźnik łączący zaufanie, użyteczność i ogólne doświadczenie użytkownika. W kwestionariuszu zatem ostatnie pytanie dotyczyło polecenia korzystania z ChatGPT podczas pisania wniosków o dofinansowanie. Rozkład odpowiedzi widoczny na wykresie nr 7 jest wyraźnie asymetryczny, przesunięty w stronę kategorii pozytywnej.

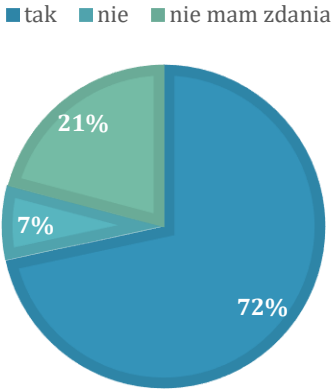

Rys. 7. Skłonność respondentów do rekomendowania wykorzystania ChatGPT w procesie przygotowywania wniosków o dofinansowanie
Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego.

Narzędzie te osiąga wysoki poziom akceptacji, gdyż 69 % ankietowanych poleciłoby korzystanie z ChataGPT innym osobom tworzącym wnioski o dofinansowanie.

3.3. Analiza statystyczna zależności badanych zmiennych

Kolejny etap analizy danych polegał na zidentyfikowaniu zależności między odpowiedziami respondentów. Ze względu na porządkowy i kategoryczny charak-

ter zmiennych zastosowano nieparametryczne testy statystyczne oraz miary siły efektu. W pierwszej kolejności skupiono się na wyłonieniu predyktorów gotowości do rekomendowania ChatGPT w tworzeniu wniosków o dofinansowanie. Użyto do tego analizy regresji. Zmienną zależną była odpowiedź na pytanie: *„Czy polecił(a)by Pan/Pani ChatGPT innym osobom przygotowującym wnioski?”*. Zmiennymi niezależnymi były: ocena użyteczności, ocena skrócenia czasu pracy, znajomość AI, obawy przed błędami oraz doświadczenie projektowe.

Tab. 3. Zaufanie grupy docelowej do narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji

Predyktor	Współczynnik β	Kierunek	Istotność
Użyteczność ChatGPT	0,74	dodatni	$p < 0,01$
Skrócenie czasu pracy	0,68	dodatni	$p < 0,01$
Znajomość AI	0,41	dodatni	$p < 0,05$
Obawy przed błędami	–0,36	ujemny	$p < 0,05$
Doświadczenie projektowe	0,12	dodatni	$p > 0.05$

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego i obliczeń.

Największy wpływ na polecenie narzędzia ma użyteczność, im bardziej narzędzie pomaga w pracy, tym większa gotowość do polecania go innym. Drugim podnoszonym powodem jest odczuwalna realna oszczędność czasu i w umiarkowanym stopniu znajomość narzędzia. Model regresji potwierdza, że akceptacja ChatGPT ma charakter funkcjonalny: użytkownicy polecają narzędzie wtedy, gdy realnie ułatwia im pracę. Współczynnik determinacji R^2 dla modelu regresji wyniósł 0,42, co oznacza, że model wyjaśnia 42% zmienności gotowości do rekomendowania ChatGPT. Jest to wartość umiarkowana, typowa dla badań społecznych i eksploracyjnych, w których zachowania użytkowników zależą od wielu czynników nieujętych w modelu.

Na podstawie zależności między zmiennymi oraz wyników analiz możliwe było wyodrębnienie czterech typów użytkowników ChatGPT, różniących się poziomem zaufania, doświadczeniem projektowym, kompetencjami cyfrowymi oraz sposobem wykorzystania narzędzia. Typologia ta stanowi interpretacyjną syntezę wyników i pozwala lepiej zrozumieć zróżnicowanie postaw wobec generatywnej AI.

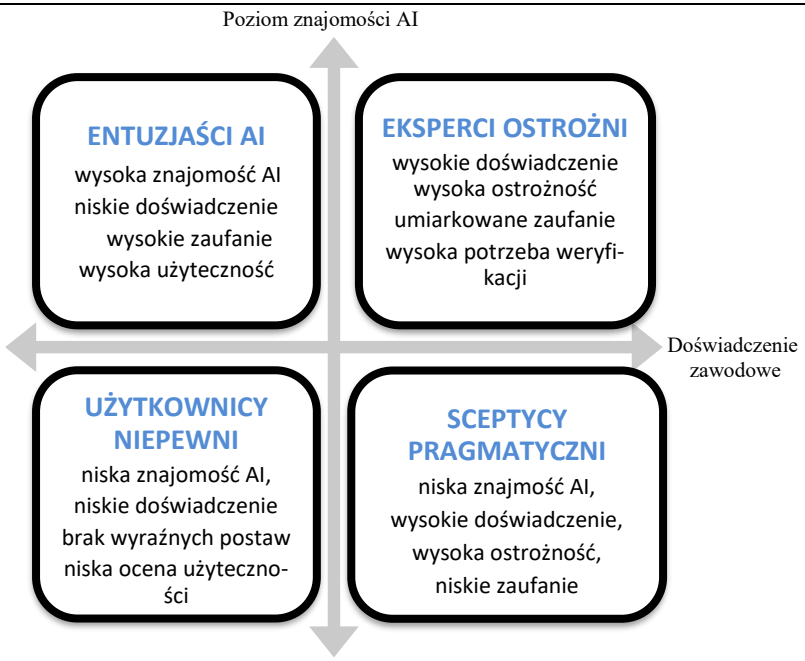

Rys. 8. Typy użytkowników ChatGPT w procesie wnioskowania o dofinansowanie
Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego i obliczeń.

Eksperci ostrożni charakteryzują się wysokim doświadczeniem projektowym i umiarkowaną znajomością AI. Wykazują wysoką ostrożność merytoryczną oraz umiarkowanie niższe zaufanie. Korzystają z narzędzia świadomie, traktując je jako wsparcie, a nie substytut pracy eksperckiej. Entuzjaści AI to osoby o wysokiej znajomości narzędzi AI i niższym doświadczeniu projektowym. Wysokie zaufanie i wysoka ocena użyteczności czynią ich najbardziej pozytywnie nastawioną grupą. To użytkownicy, którzy najczęściej rekomendują narzędzie. Sceptycy pragmatyczni są użytkownikami o niskiej znajomości AI i wysokiej ostrożności. Charakteryzuje ich niskie zaufanie oraz umiarkowana niechęć do rekomendowania narzędzia. Korzystają z ChatGPT sporadycznie i głównie do prostych zadań. Użytkownicy niepewni to osoby o niskim doświadczeniu i niskiej znajomości AI. Często wybierają odpowiedzi neutralne, mają niskie poczucie kontroli i nie potrafią ocenić użyteczności narzędzia. To grupa najbardziej wymagająca wsparcia szkoleniowego.

4. Dyskusja

Badanie ma charakter eksploracyjny, a jego celem było zidentyfikowanie wstępnych zależności i kierunków dalszych analiz. Ze względu na wielkość próby wyniki stanowią punkt wyjścia do badań na szerszą skalę, pogłębionych analiz na większej próbie, które pozwolą zweryfikować zaobserwowane tendencje. Wyniki niniejszego badania wpisują się w rosnące zainteresowanie dotyczące wykorzystania generatywnej sztucznej inteligencji w pracy intelektualnej, jednak jednocześnie ujawniają kilka istotnych różnic w porównaniu z dotychczasowymi opracowaniami. W opracowaniach dotyczących pracy biurowej, korporacyjnej i administracyjnej zaobserwowano, że narzędzia generatywne wspierają tworzenie materiałów komunikacyjnych, ofert oraz raportów branżowych dzięki strategii współpracy wielonarzędziowej i syntezie dużej liczby informacji [Dwivedi i in, 2023, s. 61]. Zbieżność ta sugeruje, że wynikłe w niniejszym badaniu korzyści, tj. skrócenie czasu pracy i redukcja obciążenia poznawczego, nie są specyficzne dla przygotowywania wniosków o dofinansowanie, lecz stanowią element szerszego trendu automatyzacji zadań tekstowych.

Wyniki badania częściowo potwierdzają również ustalenia Rogersa dotyczące dyfuzji innowacji. Osoby o wyższych kompetencjach cyfrowych wykazywały wyższe zaufanie do narzędzia ($\rho = 0{,}62$) oraz wyższą ocenę użyteczności ($\rho = 0{,}55$), co jest zgodne z charakterystyką tzw. „early adopters". Jednocześnie osoby o niskiej znajomości AI częściej deklarowały niepewność i brak wyraźnych postaw, co odpowiada kategorii „late majority" lub „laggards". Jednak w przeciwieństwie do klasycznych modeli dyfuzji, doświadczenie projektowe nie było predyktorem akceptacji technologii — osoby doświadczone nie odrzucały narzędzia, lecz korzystały z niego bardziej ostrożnie. To odróżnia środowisko pracy projektowej od środowisk komercyjnych, gdzie doświadczenie często koreluje z oporem wobec nowych technologii jak opisują [Kalla i in. 2023, s. 832].

W literaturze dotyczącej wykorzystania AI w edukacji i administracji publicznej podkreśla się również znaczenie obaw przed błędami modeli językowych [Kasneci i in., 2023, s. 6]. W wynikach badania widoczna jest rozbieżność między niskim poziomem zaufania merytorycznego do treści generowanych przez narzędzia AI (średnia 2,48) a wysoką obawą przed popełnieniem błędów (3,66). Zjawisko to można interpretować w kontekście tzw. *halucynacji* modeli językowych, czyli generowania treści pozornie poprawnych, lecz faktycznie niezgodnych z rzeczywistością. W obszarze przygotowywania wniosków o dofinansowanie z Funduszy Europejskich ryzyko to ma szczególne znaczenie. Instytucje przyznające środki stosują rygorystyczne wymogi formalne i merytoryczne, a pojedynczy błąd, np.

błędna interpretacja kryterium, nieprawidłowy wskaźnik, może skutkować odrzuceniem wniosku na etapie oceny formalnej lub merytorycznej. Biorąc pod uwagę te czynniki, obawy respondentów są uzasadnione i wskazują na konieczność ostrożnego, krytycznego podejścia do wykorzystania AI w procesie wnioskowania.

Wyniki potwierdzają tę zależność: obawy przed błędami były silnie skorelowane z niższym zaufaniem ($\rho = –0,55$) i niższą gotowością do rekomendowania narzędzia ($\rho = –0,41$). Jednocześnie obawy instytucjonalne nie były istotne statystycznie co odróżnia to badanie od wcześniejszych analiz dotyczących wdrażania AI w sektorze publicznym, gdzie obawy organizacyjne często odgrywają kluczową rolę. Może to wynikać z faktu, że ChatGPT jest narzędziem wykorzystywanym indywidualnie, a nie systemem wdrażanym na poziomie instytucji.

Warto zauważyć, że podobne wzorce adaptacji technologii były obserwowane przy wcześniejszych przełomowych narzędziach, takich jak edytory tekstu, arkusze kalkulacyjne, programach finansowych czy systemy zarządzania projektami. tj. Jira, Trello czy komunikatory tj. Microsoft Teams czy Zoom. Kwiatkowska w swoim opracowaniu zaznacza, że wprowadzenie tych programów również budziło początkowe obawy dotyczące jakości pracy, odpowiedzialności i ryzyka błędów, jednak z czasem stały się one standardem pracy biurowej [Kwiatkowska, 2023, s. 89]. Zaś Otręba w swoim dywagacjach na temat wykorzystania technologii w zarządzaniu w polskich firmach również zauważa problemy w ich implementacji, stawiając nacisk na szkolenia jako predykatora doskonałości wdrożeń [Otręba, 2024, s. 232].

Nowatorskim wkładem niniejszego opracowania jest typologia użytkowników AI, która nie była dotąd szeroko opisywana w literaturze dotyczącej generatywnej AI w pracy projektowej. Cztery wyodrębnione typy: entuzjaści AI, eksperci ostrożni, sceptycy pragmatyczni oraz użytkownicy niepewni. Podział ten odzwierciedla zróżnicowanie postaw wynikające z kombinacji kompetencji cyfrowych, doświadczenia projektowego, zaufania i oceny użyteczności. Uzupełnia istniejące modele akceptacji technologii, ponieważ pokazuje, że użytkownicy nie różnią się jedynie poziomem zaufania czy użyteczności, ale również stylem pracy, percepcją ryzyka i sposobem integracji narzędzia w procesie przygotowywania wniosków. W literaturze dotyczącej AI brakuje podobnych typologii odnoszących się do pracy projektowej.

Wyniki niniejszego badania otwierają kilka obiecujących kierunków dalszych analiz. Wskazane byłoby przeprowadzenie badań, które pozwoliłyby uchwycić zmiany w sposobach korzystania z ChatGPT oraz ewolucję zaufania do narzędzi generatywnej AI. Wraz z rozwojem modeli językowych i ich integracją z systemami instytucjonalnymi postawy użytkowników mogą ulegać znaczącym trans-

formacjom. Przyszłe badania mogłyby objąć porównanie różnych narzędzi generatywnej AI, takich jak Claude, Gemini czy Copilot, aby sprawdzić, czy użytkownicy różnicują poziom zaufania, użyteczność i ostrożność w zależności od konkretnego systemu. Pozwoliłoby to określić, czy obserwowane postawy są specyficzne dla ChatGPT, czy też mają charakter ogólny.

Podsumowanie

Generatywna sztuczna inteligencja, reprezentowana przez narzędzia takie jak ChatGPT, staje się coraz bardziej obecna w pracy intelektualnej, administracyjnej i projektowej. Wyniki niniejszego badania pokazują, że jej rola w procesie przygotowywania wniosków o dofinansowanie jest nie tylko znacząca, lecz także wielowymiarowa. ChatGPT nie zastępuje kompetencji użytkowników, lecz je wzmacnia, oferując wsparcie w zakresie organizacji pracy, generowania treści i redukcji obciążenia poznawczego. Jednocześnie korzystanie z narzędzia wymaga krytycznego podejścia, świadomości ryzyka oraz odpowiedzialności za ostateczny kształt dokumentów.

Badanie potwierdza, że akceptacja generatywnej AI zależy przede wszystkim od jej użyteczności i wpływu na efektywność pracy, a nie od czynników demograficznych czy poziomu doświadczenia zawodowego. Zaufanie do narzędzia jest kształtowane przez kompetencje cyfrowe oraz percepcję ryzyka, co wskazuje na potrzebę działań edukacyjnych i szkoleniowych wspierających świadome korzystanie z AI. Zaproponowana typologia użytkowników stanowi praktyczne narzędzie pozwalające lepiej zrozumieć różnorodność postaw i dostosować strategie wdrażania technologii do potrzeb różnych grup.

W obliczu dynamicznego rozwoju generatywnej AI konieczne jest dalsze monitorowanie jej wpływu na procesy pracy, jakość dokumentów oraz kulturę organizacyjną instytucji. Niniejsze badanie stanowi krok w kierunku lepszego zrozumienia roli AI w środowisku projektowym i może stanowić punkt wyjścia dla kolejnych analiz, które pozwolą w pełni wykorzystać potencjał technologii przy jednoczesnym zachowaniu wysokich standardów jakości i odpowiedzialności.

ORCID iD

Emilia Lubińska, https://orcid.org/0009-0005-9904-9115

Literatura

1. Adamczak M., Grejner A., Jankowiak-Konik B. (2024*), Stanowisko i rekomendacje Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych w kwestii stosowania narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji (GAI) w pisaniu prac naukowych,* Biuletyn EBIB, nr 2, Sztuczna inteligencja w bibliotekach– rewolucja czy ewolucja.
2. Alexander K., Alexander C., Savvidou C., (2023), *Who wrote this essay? Detecting AI-generated writing in second language education in higher education.* Teaching English with Technology 23, s. 28–29.
3. Alvarenga A., Matos F., Godina R., Matias J. C.O. (2020), *Digital transformation and knowledge management in the public sector*., Sustainability 12.
4. Biga B., Guz H, Oramus M., Frączek M., Kędzierski M., Mazur B., Żabiński M.(2025), *Enigm AI - Dylematy związane z rewolucją AI w administracji publicznej*, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie.
5. Blicharz J., Zacharko L. (2018), *Idea good governance w administracji publicznej – kilka refleksji,* Opolskie Studia Administracyjno-Prawne 2018, t. 16, nr 1(2), s. 58
6. Blicharz J., Zacharko L. (2024), *Wdrażanie technologii sztucznej inteligencji w administracji publicznej – kilka refleksji*, E-Wydawnictwo. Prawnicza i Ekonomiczna Biblioteka Cyfrowa. Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.
7. Chmielewska A., Kwapińska K., Siuda E. (2024), *ChatGPT jako przykład wykorzystania sztucznej inteligencji w szkolnictwie wyższym. Perspektywa nauczycieli akademickich – bariery, możliwości i wyzwania,* Zagadnienia informacji naukowej – Studia Informacyjne.
8. Chodak J., Filipek K. (2025), *Generatywna sztuczna inteligencja (Gen Al) w badaniach naukowych, przewodnik po inteligentnych narzędziach i rozwiązaniach,* Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin.
9. Czerski W. (2023),*Chatgpt – potrzebne narzędzie czy przekleństwo naszych czasów?,* Dydaktyka Informatyki 18, Uniwersytet Rzeszowski.
10. Drąb-Kurowska A., Kuściński M. (2024), *Wykorzystanie AI w administracji publicznej,* Biuletyn Głównej Biblioteki Lekarskiej 383.
11. Dwivedi Y. K., Kshetri N., Hughes L., Slade E. L., Jeyaraj A., Kar A. K, Baabdullah A. M, Koohang A., Raghavan V., Ahuja M., Albanna H., Albashrawi M. A., Al-Busaidi A. S, Balakrishnan J., Barlette Y., Basu S., Bose I., Brooks L., Buhalis D., Carter L., Chowdhury S., Crick T., Cunningham S. W., Davies G. H., Davison R. M. I in. (2023)*, So What If ChatGPT Wrote It?" Multidisciplinary Perspectives on Opportunities, Challenges and Implications of Generative Conversational AI for Research, Practice and Policy*, International Journal of Information Management 71.

12. Garzón J. Patiño E., Marulanda C. (2025), *Systematic Review of Artificial Intelligence in Education: Trends, Benefits, and Challenges,* Multimodal Technology and Interaction.
13. Goralski M., Górniak-Kocikowska K. (2019), *Edukacja w dobie sztucznej inteligencji. Wola słuchania jako nowe wyzwanie pedagogiczne,* Ethos. Kwartalnik Instytutu Jana Pawłą II Katowicki Uniewrytet Lubelski.
14. Hendykowski M. (2024), *Plagiat w dobie sztucznej inteligencji*, Images. The Internationa journals of European Film, Performing Arts and Audiovisual Communications 37, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu s. 409-411.
15. Kalla D., Smith N. i in. (2023*), Study and Analysis of Chat GPT and its Impact on Different Fields of Study*, International Journal of Innovative Science and Research Technology Volume 8, Issue 3.
16. Kasneci E., Sessler K., Küchemann S., Bannert M., Dementieva D., Fischer F., Gasser U., Groh G., Günnemann S., Hüllermeier E., Krusche S. i in. (2023), *ChatGPT for good? On opportunities and challenges of large language models for education,* Learning and Individual Differences.
17. Kuruliszwili S. (2025), *Sztuczna inteligencja w opinii polskich nauczycieli – wyniki badań pilotażowych*,Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze, 639(4).
18. Kwiatkowska K. (2023). *Cyfrowe narzędzia pracy w finansach i zarządzaniu z perspektywy pracowników,* Wiedza - gospodarka - społeczeństwo: aktualne trendy i wyzwania cyfrowe, Instytut Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk.
1. Lehong S., Ikseon C. (2024), *A Systematic Review on Artificial Intelligence in Supporting Teaching Practice: Application Types, Pedagogical Roles and Technological Characteristics*, w: (red) Zhai X., I J. Krajcik, *Uses of Artificial Intelligence in STEM Education*, Oxford Academic.
2. Li L., Ma Z., Fan L., Lee S., Yu H., Hemphill L. (2024), *ChatGPT in education: A discourse analysis of worries and concerns on social media*, Educ Inf Technol 29.
3. Ławreszuk A., Szydło J. (2025), *Sztuczna inteligencja jako narzędzie marketingu online – przyszłość tworzenia treści i angażowania klientów*, Akademia Zarządzania 9(2), s. 363-382.
4. Musiał A. (2024), *Sztuczna inteligencja w służbie nauki. Gdzie są granice wykorzystania AI w pracy naukowca?*, Progress Journal of young reserches 14, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, s. 46-47.
5. Muzyczka K. (2025), *Rola sztucznej inteligencji w administracji publicznej*, Sztuczna inteligencja jako wyzwanie dla współczesnego społeczeństwa, Bydgoszcz.
6. Nalasowski F. (2023) *Prace naukowe pisane przez sztuczną inteligencję. Oszustwo, czy szansa*, Studia z teorii wychowania tom 13, nr 1, Wydawnictwo Naukowe ChAT.

7. Nieścior J., Radziszewska K., Wróbel D., Szydło J. (2024), *Wpływ rozwoju technologii AI na zaangażowanie w proces edukacyjny studentów Wydziału Inżynierii Zarządzania Politechniki Białostockiej*, Akademia Zarządzania 8(3), s. 348-372.
8. Otręba M. (2024), Ocena *wykorzystania nowoczesnych technologii w zarządzaniu w polskich firmach*, Zeszyty Naukowe Politechniki Częstochowskiej. Zarządzanie 56.
19. Piętka K. (2024), *ChatGPT w edukacji – szanse i zagrożenia,* Roczniki nauk społecznych tom 16.
20. Radford A., Kim J. W., Hallacy C., Ramesh A., Goh G., Agarwal S., Sastry G., Askell A., Mishkin P., Clark J., Krueger G., Sutskever I., (2021)*, Learning Transferable Visual Models From Natural Language Supervision*., Proceedings of the 38th International Conference on Machine Learning, PMLR 139:8748–63.
21. Sun T., Medaglia R. (2018), *Mapping the challenges of Artificial Intelligence in the public sector: Evidence from public healthcare,* Government Information Quarterly. 36.
22. Taylor P. (2022), *Al and the Project Manager: How the Rise of Artificial Intelligence Will Change Your World*, Routledge, Nowy York.

The Use of Artificial Intelligence (ChatGPT) in the Preparation of European Union Project Funding Applications: Usefulness, Trust, and Its Impact on Project Management Efficiency

Abstract

The subject of this study is an analysis of the ways in which the generative artificial intelligence tool ChatGPT is used in the process of preparing funding applications, as well as an assessment of its impact on work efficiency, the number of corrections, the sense of control over the process, and the level of user trust. The research problem focuses on understanding how AI tools support tasks that require high substantive precision and how users perceive the risks and benefits associated with their use. The aim of the study was to determine which factors influence the acceptance of ChatGPT in a project environment, which elements of work are improved through the use of the tool, and what attitudes towards generative AI prevail among those preparing applications. The scope of the study included users preparing funding applications. The study results indicate that ChatGPT significantly increases work efficiency, shortens document preparation time, and reduces the number of corrections. Perceived usefulness and impact on work organization turned

out to be the strongest predictors of readiness to recommend the tool. Trust in generative AI is two-dimensional and includes both the assessment of content accuracy and the sense of institutional security. Digital competences significantly strengthen trust and positive attitudes, while project experience increases caution without reducing tool acceptance. Based on the statistical dependencies of individuals applying for funding, four types of users were distinguished: AI enthusiasts, cautious experts, pragmatic skeptics, and uncertain users.

Key words

support for documentation creation, perception of technological risk, technological trust, generative language models, user behavior, projects and AI